

Jog & Fegyver

Ez évi utolsó számot tartja a kezében az olvasó és változatlanul nem tudok jó hírekkel szolgálni. Tény, hogy ebben az évben szakértői kezekből kikerült egy munkaanyag a kormányzat számára lőfegyvertartással kapcsolatos jogszabályok megváltoztatására, melyből látható volt, hogy milyen érdekcsoportoknak volt érdemi beleszólása, azonban ebből sem lett ebben az évben semmi és nem is igazán lehet sok jót várni. Mostani számban ismét jögesettel foglalkozunk, de előjáróban nem árt elgondolkodni azon, hogy miként jutunk el addig, hogy ezekre az ügyekre sor kerüljön.

Az ügyvédi gyakorlatomban a fegyveres közigazgatási ügyek $\frac{3}{4}$ részét az ellopott lőfegyverek miatti rendőrhatalósági szankciók elleni fellépés teszi ki. Ebben az évben több mint 20 ellopott lőfegyverről van szó, melyek közigazgatási része már jogerősen lezárult. Ennek során többször is felmerül a kérdés, hogy mi okozza ezeket a bűncselekményeket. Eddig többféle változatot is hallottam különböző helyen.

Csak a példa kedvéért néhány:

1. A fegyvert nem is lopják el, csak így akarja valaki megtartani.

Ebben nincs semmi logika, hiszen az ellopott fegyvert ki kell írni a tulajdonos tartási engedélyéből, és ha a tárgykörözés során bárkinél előkerül akkor már a Btk. 263/A §. (1) bek. alapján 2-8 évig terjedő szabadságvesztéssel büntethető a birtoklója.

2. A fegyvert a tulajdonosa eladta külföldre és hiányát így próbálja leplezni.

Bárhol külföldön egyszerűbben lehet lőfegyverhez jutni a környezetünkben, mint nálunk. Ugyanakkor a fegyvercsempészség a Btk. 263/A § (2) bek. alapján 5-10 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

3. A fegyvert a tulajdonosa elvesztette és ezt próbálja leplezni a lopás bejelentésével.

A fegyver nem egy olyan kisméretű tárgy, ami csak úgy elveszíthető, még a rövid lőfegyverek esetében sem, ugyanakkor a praxisom során a döntő többséget a vadászfegyverek adják ki, ami vagy bent van a szekrényben, vagy vadászom vele és a kezemben/hátamon van, vagy éppen szállítom. Számomra egyáltalán nem életszerű, hogy a fegyvert egyáltalán el lehet veszteni.

Ezen feltevéseknek a fentiekén túlmenően mégis az a legnagyobb buktatója, hogy a lopások bejelentése esetén nyomszakértői vizsgálatok következnek, mely során a helyszín beszél és viszonylag nagy pontossággal azt is meg lehet állapítani, hogy profi vagy amatőr az elkövető. Sajnos jelenleg nem áll rendelkezésemre olyan adat, mely az országosan ellopott fegyverek számát tartalmazná, de ez nem lehet kevés. A rendőrség a nyomozás elrendelésével egyidejűleg tárgykörözi a fegyvert, azonban ez a legritkább esetben vezet eredményre. Hivatali pótcselekvésként azonnal bevonják a károsult még meglévő fegyvereit és fegyvertartási engedélyét. Ezt vagy simán közigazgatási eljárás keretén belül, vagy ezzel párhuzamosan indított szabálysértési eljárással együtt.

Noha nyilvánvalóan nem csak én járok el ügyvédként ilyen esetekben és így az országos átlagra nem lehet rálátásom, de úgy vélem az utóbbi időben mintha a hivatásos vadászok lennének ezen bűncselekményeknek a célszemélyei. Ennek oka, hogy viszonylag könnyen azonosíthatók már a formaruha alapján is. Szinte bármikor biztosra lehet menni náluk, mert munkaidőben a szolgálati/saját fegyverük nagy valószínűséggel a gépkocsijukban van. A gépkocsik legfeljebb középkategóriás terepjárók vagy pick up-ok, melyek felnyitása nem okoz különösebb nehézséget még a kevés gyakorlattal rendelkezőnek sem

(Én még nem hallottam arról, hogy sötétített ablakú, „lakk fekete” Hummer terepjáróból valaki fegyvert lopott volna. Igaz, ilyennel nem is a hivatásos vadászok járnak.)

Igazából nem vagyok nagy híve az összeesküvés elméleteknek, de mintha egy illegális felfegyverkezés nyomait látnám körvonalazódni. A fegyverek jelentős része nem kerül elő még más bűncselekmények során sem. Most itt kivételt jelent az ún. romagyilkosság sorozat esete. A fegyverek valahol vannak, valaki vigyáz rájuk és gondoskodik arról, hogy ne kerüljenek holmi orvvadászat során felhasználásra. Az ellopott vadászfegyverek minden esetben „B” kategóriába sorolt fegyverek, és nincs köztük „C” kategóriás pedig ez utóbbi (sörétes vadászfegyver) technikai kialakításánál fogva gyorsan és könnyen szétszedhető, szállítható. Orvvadászatra kiválóan alkalmas. A sörétes lőszerre őzre is jó, ólomlövedéke az

orvvadászok által alkalmazott lőtávolságon a vaddisznót és a szarvast is leteríti. Mindezek ellenére, nem ezeket lopják, hanem a huzagolt csövű ismétlő rendszerű fegyvereket.

Persze vannak kivételek is, mint például a lövészedző esete, ahol kifejezetten rövid lőfegyvereket loptak el, nem is keveset. Nézzük tehát miként is jutottunk el a jogerős ítéletig.

A méltán nagyhírű városi lövészklub főfoglalkozású edzője volt az eset elszenvedője, aki meglehetősen hosszú ideje végezte színvonalasan a feladatait. *(Nemcsak több hazai és Európa bajnokot, hanem világbajnokot is felkészítve.)* A lövészklub engedélyezett lőfegyvertároló helye a városban került kialakításra, a lőterük a várostól távolabb található, ahol is a rendőrhatalóság az évtizedek óta megújuló kérésük ellenére sem engedélyezte lőfegyvertároló hely kialakítását. A fegyvereket minden esetben személygépkocsival kellett kiszállítani és a lőtéren, biztonságos és engedélyezett tároló hely hiányában a gépkocsiban lehetett csak tárolni. Nemcsak az egyesület tárolta így a fegyvereit, hanem az egyesület lőterére érkező versenyzők, vagy gyakorló vadászok is. Az edző arról is gondoskodott, hogy a kombi típusú gépkocsijából még ablakbetörés útján se tudjanak bejutni a csomagtartóba. Ez, mint majd látjuk kevés volt.

Ez év elején egy előre tervezett hatósági fegyvervizsgára történő felkészítés céljából vette ki a tároló helyről az egyesület tulajdonát képező

- Tula-Nagant   7,62 mm
- FÉG P9R   9 mm Luger
- S&W REV6M   .22 LF
- FÉG P9R   9 mm Luger
- FÉG LR61   .22
- Arminius HW 7T   .22 RF
- MCM   .22 LR
- Rossi M715Rev6   .357 Magnum

rövid lőfegyvereket, melyeket a lőszerektől elkülönítve, egy alumínium kofferban helyezett el a gépkocsiban erre a célra kialakított helyre. Ugyancsak ide rakta a 6 db sörétes – „C” kategória – puskát is, valamint még külön egy nagyobb értékű verseny pisztolyt. A fegyvereket 10 órakor helyezte el a gépkocsiban és 14 órakor akarta visszarakni, de a rövid

lőfegyvereket tartalmazó alumínium koffernek hűlt helye volt. A puskák és a versenypisztoly a helyén volt.

A lőtérre a bejelentkezett vizsgázó egy temetés miatt nem tudott kimenni és erről már nem tudta az edzőt értesíteni.

Ennek nem is volt különösebb jelentősége, hiszen egy ekkora lőtéren bőven van napi feladat. Az edző hol a lőtéren, kint a célterületen dolgozott, hol a gépkocsijában a parkolóban a laptopon. Amikor a célterületen volt, akkor is több alkalommal ment vissza a gépkocsihoz szerszámokért, anyagokért, melyeket – pontosan biztonsági okokból - nem a csomagtartóban, hanem az utastérben tárolt.

Tény, hogy amikor a munkaideje véget ért és vissza akarta rakni a fegyvereket a tároló helyre, már az együtt tárolt maroklőfegyverek hiányoztak. Azonnal bejelentést tettek a rendőrségen. A rendőrség helyszíni szemlét végzett és az ellopott lőfegyverek későbbi azonosíthatósága érdekében – nagyon előrelátóan – lefoglalta az ellopott fegyverekből korábban kilőtt lőszer hűvelyeit. A szakértő megállapította, hogy a gépkocsit ismeretlen elkövető idegen eszközzel nyitották ki. Az egyesületet hozzávetőlegesen 500.000 Ft kár érte.

Ezzel egyidejűleg a rendőrhatalóság engedélyügyi szerve megindította a közigazgatási eljárást az edző ellen és visszavonta az egyesület lőfegyvereinek tárolására, átadására vonatkozó engedélyét és a határozatnak a fellebbezésre tekintet nélküli azonnali végrehajtását is elrendelte. A határozat indoklása szerint az edző megsértette a lőfegyverek tárolására vonatkozó szabályokat.

A határozat tartalma szerint ez nem mást jelentett, mint a foglalkozástól való eltiltást, hiszen a főállású lövész edző így nem tudja ellátni munkaköri feladatait. Ezen túlmenően nem kevés presztízs veszteséggel is jár, arról nem is beszélve, hogy a határozat indoklás jogszabály ellenes. Az edző ugyanis nem tárolta a fegyvereket, hanem szállította, és mint a korábban ismertetett ítéletek is rámutattak, a tárolás és a szállítás két különböző tevékenység, melyekre a jogalkotó különböző szabályokat állapított meg. A rendőrhatalóságnak nincs jogosultsága arra, hogy az ügyben irányadó jogszabályt kiterjesztően értelmezve a szállítás során is a tárolás szabályainak betartását követelje meg.

Természetesen az edző azonnal értesített engem és ezzel egyidejűleg fellebbezést jelentett be a II. fokon eljáró megyei rendőr-főkapitányságra. A másodfokú szerv nem tanulva a korábbi pervesztésből (*ld. Kaliber 2009 júliusi szám „A vadász”*) a fellebbezést elutasította, így a közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt keresetet nyújtottam be az illetékes megyei bírósághoz. azzal, hogy a határozat azonnali végrehajthatóságát a bíróság függessze fel a közigazgatási per lezárulásáig. Ez utóbbi indítványomat az alperes megyei rendőr-főkapitányság vitatta ugyan, de a megyei bíróság a közigazgatási határozat végrehajtását felfüggesztette.

A per során az alperes rendőrhatóság az ellenkérelmében sok mindenre hivatkozott. Ezek egyike volt a tárolási szabályok megsértése valamint az, hogy álláspontjuk szerint a fegyver kizárólag - a jogszabályban részletesen meghatározott módon történő - átadása esetén kerülhet ki a tulajdonos felügyelete alól. A rendőrség álláspontja szerint az edző a fegyvereket a lőtéren tárolta, tehát a tárolási szabályokat kellett volna betartania, ugyanakkor elővezette azt az elméletet is, hogy a hatályos rendelkezések előírásaiból az következik, hogy a fegyvernek folyamatosan a tulajdonos felügyelete alatt kell állni.

Részünkről a hivatkozás nyilvánvalóan arra vonatkozott, hogy tárolási szabályok betartását kizárólagosan a tároló helyen lehet megkövetelni. Minden lőfegyvernek egyetlen tároló helye van. Ez pedig az, ami a rendőrhatóságnál engedélyezésre került. Amikor a fegyvert a tároló helyéről bármi okból kimozdítják már nem állnak fenn azok a követelmények, amelyek a tároló helyre vonatkoznak. A szállítás során azt kell betartani, hogy a

1. fegyver

- ürítve
- tokban
- lőszerektől elkülönítve legyen.

2. jelen kell lenni a szükséges engedélynek: tartási, viselési, megszerzési

3. szállítást végző nem lehet szeszestől befolyásolt állapotban, illetve szervezetében nem lehet kábítószer vagy pszichotróp anyag.

Egyéb szabályoknak a lőfegyver szállítása során nem kell megfelelni, így az a több helyen is elhangzott követelmény, mely szerint: ki kell venni a zárdugattyút stb. a teljesen hibás és egyedi elképzelések közé tartozik az ellenőrzést végrehajtók részéről. A tár kivétele és üresen, külön történő csomagolása csak sport célú rövid lőfegyverek esetén előírás. Minden más esetben a fegyverben a tár benne lehet üresen, vagy külön kell lennie, ha töltve van.

A gépkocsiban történő tárolás a lőtereken egy általánosan bevett gyakorlat még akkor is, ha a lőtéren tároló hely került kijelölésre. A tároló helyen ugyanis azok a fegyverek tárolhatók, melyek oda bejelentésre kerültek. Tehát az egyesülethez nem tartozó vendégversenyzők nem tárolhatják ott a fegyverüket, mivel az átadásnak minősülne. Ezzel együtt alapvető biztonsági követelmény, hogy csak azok a fegyverek legyenek elzáratlanul a lőtéren, mellyel a versenyző éppen a versenyfeladatot hajtja végre. Különösen áll ez a szituációs lövészet 3 fegyver versenyszámára, ahol nyilvánvalóan a versenyző nem viszi magával az összes fegyverét olyan pályákra is, ahol azok egy részével nem is fog versenyezni. Az egy versenyző - egy fegyver elv olyan alapvető biztonsági követelmény, melyet magyarázni sem kell különösebben. Minden versenyszabályzatban szerepel már biztonsági követelményként, hogy a versenyzőnél csak az a fegyver lehet, amivel éppen versenyez, vagy arra készül. A többi valamilyen biztos helyen kell, hogy legyen valamiféle őrizet alatt. Azok az egyesületek, akik a versenyeken együttesen több versenyzővel vesznek részt meg tudják esetleg oldani, hogy a lőfegyvertartásra jogosultsággal rendelkező edzők, sportvezetők gondoskodnak az éppen használatban nem levő fegyverek megőrzéséről, de ennek hiányában marad a szállító jármű csomagtartója.

A megyei bíróság méltányolta felvetéseinket és a megyei rendőr- főkapitányság II. fokú határozatát a városi rendőrkapitányság I. fokú határozatára is kihatóan hatályon kívül helyezte és kötelezte a felmerült perköltségek viselésére. Az edző számára 8 hónapos bizonytalanság ért véget és nem kellett aggódnia munkahelye elvesztése miatt és én is úgy gondoltam, hogy végre pontot tehattünk egy elméleti kérdés végére.

Tévedtem, de nem is kicsit. Megkaptam ugyanezen rendőr-főkapitányságnak a II. fokú határozatát egy vadászról, akinek azért vették el jogerősen a fegyvereit és engedélyét, mert amíg a boltban voltak a kocsijából elloptak egy vadászfegyvert. Hát ezek egyetlen pervesztességből sem tanulnak? Na, állok neki megírni a keresetlevelet, ahol az egyik melléklet az edzővel kapcsolatos ítélet lesz.

Dr. Bokros Gábor
ügyvéd